

(365) 555-5555

SINO. 520

మధుమను.

క్రొత్త కోడలు.

(మోక్షశక్తి కావలి)

61
1915

కౌత్తపల్లి

సుందరరామయ్య చే

రచించుటబడినది.

8 వ కూర్పు 2000 పేజీలు.

ఏలూరు

దుర్గామచారిగారికాల

1915

వెల 0—0—6 ట.

Copyright Registered

కవినాథవిలాసములో

వెలకుదొరకు గ్రంథములు

1 కమలసాలిక	0-8-0
2 ఉదయలక్ష్మి	0-8-0
3 గణపరజు.	0-6-0
4 సువర్ణకృంఖిల.	0-8-0
5 చంద్రవదన.	0-8-0
6 అనందసాగరము.	0-8-0
7 రామలక్ష్మణ దేశయాత్ర	0-4-0
8 కన్యకాశకు మేకవరసాటకము.	0-8-0
9 దుర్యోధనాభిమాన సాటకము	0-8-0
10 త్రిలోక సుందరి సాటకము.	0-8-0
11 చంద్రహాస సాటకము.	0-12-0
12 కళావిలాసము.	0-4-0

(౧)

శుభమస్తు.

క్రొత్త కోడలు.

(కోడిశకి శావనీ)

ఇది

క్రొత్త పల్లి సుందర రామయ్యచే

రచించబడి

ప్రచురించినది.

దుర్గొమ్మదాగ్రావి. శాంతయందు

మద్రాసులో చురింపబడియు.

(మాడొక్కూర్ 2000 ప్రింట్లు,

1915)

వెల ౧-౦-౦ పైసలు.

కాంతి ప్రెస్ ప్రింట్.

(శ్రీ)

క్రొత్త కోడలు.

(హాడూర్ శాసనం)

సీ. అమర్ రో యత్తి పటి

కరిగడవా యన్న

లేనిపోనియడమ

బూనియోమ్మ

చెల్లెలా యత్తిమ్మ

జేరెవనేయన్న

గుడ్డులిండంగనీరు

గుక్కికొనును

కాపురంబున కేగె

గానంటివే యన్న

జిడి ముడిచాటున

నొడలు విలచు|

భదవా ! మగనిఁ గూర్చి

పరువిడుచుంటివా

యనఁగృథాయుక్తత

పాస్యయగును|

గీ. తల్లియును నక్కలును దోడ్

తలిరుబోండ్లు|

వృద్ధకాంతలుఁ దమచిత్త

వృత్తిఁ బలుక|

జింతయును సిగ్గు కోపము
సుంతయేని!

మదిని లేకయె పోవును
మగసి కడకు |

సీ. అత్తింటికేగిన

యంత నే స్వంబుఁ

తనసొమ్మగా వాల్చె

దలఁచుచుండు!

మగనితో నిరుగు పా

రుగువారుపల్కెడి

సన్నలంగని వరు

నల ఘటించు!

మొలచుల నత్తిమా

మల నాఁగిండ్లం

గనినఁ గైతనపు ను

న్నునలు సేయు

నిమిటి పనిగి

పల్కిన నొరులేమి

యనుకొందురో యని

యాపి నెంచు

గె. అశ్మకింపెన నస్తు

మైన నడుగ

వెఱచు దసకింపుగానియే

విలున వస్తు

కొల్లకొల్లలు.

వైన వలదన వెలుచున

య్యారె! మందు

గోమ వెనుక నుండుకొల్ల

కోడలికిని॥ 2

సీ. అత్తవారింట

వ్వంతలోపలబేసి

శల్లితో గొంతు

శ్రవ్య చెప్పు

బుట్టింట దిండికి

బుట్టకన్నను గాని

భర్తతో గొప్పలు

బలకుచుండు

కౌత్తకోడల

మగడు జేయించిన
 నగం బేర్కొనక తండ్రి
 ముత్తెంబుగొనె నంచు
 నుచ్చటించు
 మావాండ్రియూరిలో
 ముడియు జే కయటంచు
 బ్రతికె న్నున్ననకుగొ
 ప్పదనమిచ్చు

గీ. అత్తవారింటిలోని మ
 హానదీ జ
 లంబులైనను బాడు కూ
 పంబులోని

పుట్టింటి జలంబులే

పొగ చుండు!

సహహ! యాండ్రికుఁబుట్టింటి

యందె తీపి॥

3

నీ. పుట్టింటి వారేమి

బెట్టిరో యనినను

నింకొకసారి నా

కిత్తురనును!

పుట్టింటి వారేమి

బెట్టిరో యనినను

లేనపొనివి ఏది

పొని చెప్ప!

పుట్టింటి వారేమి
 బెట్టిరో యనినను
 వాండ్రకే లేదని
 పలుకుచుండు

పుట్టింటి వారేమి
 బెట్టిరో యనినను
 నింతకుముందెనా
 కిచ్చిరనుచు

గీ. ఇట్లు పొరుగమ్మలక్కల
 కెల్లనొకరి
 తోడఁ బలుకునది యొకరి
 తోడఁబల్కఁ.

కుండఁ జెప్పును వహ్వారే
 యున్నయట్లు|
 లెంతకై నను దగదె మ
 ప్పీతలమున||

నీ. ఇల్లు కుశలమైన
 నిటునటు గదులంగఁ
 జోటు లేదంచును
 జాటుచుండు|
 పెద్ద యిల్లయినచోఁ
 బీనుగు కొంపలోఁ
 జాకిరీ మెండని
 సగుగుచుండు|

ఒరుల ప్రేక్షణలేని
 యునికి నుంచినబల్క
 రించు ద్వాళి సతీ
 దంచు బల్క!
 పదిమంది గల చోట
 వాసంబు జేయింప
 నదితెల్ప నిదితెల్ప
 నంచుబల్కు!

గీ. తనకు వలసిన వస్తువెం
 త వెలయైనది
 దక్కువయె వెల యంచును
 దనకుగాని!

వస్తువులు శౌకమైనను
బాగులేవు

వెల యధాకమిద్రి వలదని
పలుకుచుండు॥ 5

సీ మా వాంక్షాః క్షుంతిః
మండునామందుఁగూ

క్షుంకినఁ బల్లఁగూ
నుండుననుచు।

మా వాంక్షాః క్షుంతిః
మామిడికాయలు

గుమ్మడిపండంత
గొప్పవనుచు।

మా వాండ్రనూతిలో
 మంచి నీళ్ళను చేతి
 తో ముంచుటయె తోడఁ
 బోమటంచు
 మా వాండ్రహృద్దిలో
 మల్లిపంపరి చెట్టు
 నట్టలకొలచుని
 బూయుననుచు ।

గీ. ఇరుగు పొరుగుననున్నట్టి
 యింతులకడ
 బయ్య నిదికొంత మేలు మా
 వాండ్రటంచు ।

నాలపించునుగాని మా
యది యటంచుఁ
జెప్పదెప్పును నిదియొక
గొప్పగాఁడె॥

సీ. పుట్టింట గోడగు
నుట్టిముద్దులుమోయు
మెత్తనిచేయి చెం
బెత్తలేదు।
తొక్కుదుబిళ్ళతోఁ
దూగి గంతులు వేయు
కాల్కొక్క బొరెను
కదలలేదు।

కిడువకుఁ గడ్డ దొ

పెను భుజుబడి పట్ట

కొంగుబడ్డునకుఁ దా

ళంగి చేను!

వయమారు నేడ్పు పి

ల్లల నేత్తి లేశాను

నిరంగున మోసను గాని

లెల్వ లేకు!

కొం ! యత్తిటఁ గాల్వెల్లు

నంతెలో నె!

యెఘుమ లేని యిక్కిత

యెగుఁ కొనాగు

నెన్న యే యాటలాడించు

నెన్ని చూడు

గొత్త కోడలు చూగినికి

మిత్తి గాదె

7

నీ. మొక్కచొన్నన్న

మొక్క చుండెడు నోరు

కిలవాన్నమని నను

గొను జేందు

జీడి నూనెను గొని

యాడు శిరోజము

లగరునూనెల కన

హృత వహించు

ప్రానకోశాలం బులలి

పొంగు చుట కెంతయు

కొనుట కెంతయు

కీమగొనును!

నేతదుప్పటినుడ

నెవ్వరొక్కఁడు వేసె

పుదుదుకల బుల

నొచ్చెబోను!

అమ్మ గాఢము విడచి యు

త్రియ్యగారి!

యింటగాల్వెట్టు నంత నే

యింత వింతె

కలుగుచునును కౌత్స కో
వలుజగుచు|

వత్ వానినోకి కాన్యమే
వారనిచ్చు|| 8

స చూచితేను కౌత్స
చూచులూకెడు

కత్త పీటను గూర
కట్టు పుంగుటా

చూచితేను కాన్య
చూచులూకెడు

కత్త పీటను గూర
కట్టు పుంగుటా

చూచితిరా మోము

సొక్కియున్నది శైల
వారులు గాలిఁగోఁ
బండియుంట|

చూచితిరా కనుల్

సూది పోటులవలె
మండు నన్నంబును
వలడు చుండ|

గీ. అనుచుఁ బలుకును పేడ జే
యలగ లేదొ|

పొలములకుఁ దండ్రికన్నంబు
బూనిపోదొ|

మంచులోఁ జేలఁ గానుంగ

మసలలేదా!

వంద మందికిఁ బుట్టింట

నండ లేదు ।

9

సీ. అటుకకు నిచ్చెన

నమరించి యురుగా

యను నీయఁ బోవఁగా

యనునడంకె!

చిలుక కొయ్యను గల

చీగను దీయుచో

బాహువు ల్మీత లేని

బాధఁ జెందె!

ఉత్తమై దత్తను

బట్టి దొంగలగుండ్లవ

మోడవంబులను పోగి

మెలకుచున్నాము

నాకొకమొదటివంబు

గూర్చి పల్లెల నెత్తి

యొడ్డించినవడుము పల్లె

యెక్కలను పుట్టెను

గీ అని నువ్వల దంతచిగురునో

యంగు లేదా

గీర మావంబులను నీకు

గీయ లేదా

పెక్కుగొడల బట్టలు

పెట్టలేదా!

అమోః జెల్లెనొనెల్లెయూ

దీనినెట్టె॥

10

ఎవనసాత్తెనూలు శు

భ్రమింపజేయకూడాల

పరిచేయి యగుగదా

సంట్టదోమె!

మగనికి మసిబట్టె

దగనారవేయఁ జూ

ల్లదు వీతిగుడల

నుదుక నేర్చె!

పలుదోము పుష్కర దుగ్ధం
 పరగ గజగ జలామ
 గొడ్డంట బుడుకల
 గొట్ట నేర్చె
 అంజాను నిదుర
 కాగ నేగదు రాత్రి
 యంతయు గలహంబు
 లాడ నేర్చె

గీ. చిన్నతనమునఁ జేసిన
 చేతలెల్ల
 నత్తవారింటఁ గాల్వెట్టు
 నంతలోన

అరయఁదోఁచు స్వప్న ప్రియ
మగుచుఁ దనకుఁ

తానుదాచిన డాగునే

తధ్య పృత్తి॥ 11

సీ. తురక పోగులకె సం

తోషించునదికెంపు

దుద్దులఁగని తప్పు

దిద్దుచుండుఁ

తే నెఱుఁగెనె నెత్తుఁ

దీలకెచ్చి నుదమంకు

నది రవ్యచుడకల

కుదురు జెల్పు

జంటచేర్నల్ల పూ
 నల మెచ్చునది జంట
 కాసుల పేరును
 గడచు సేయు।
 మట్టిగాజలు చేతఁ
 బెట్టి కుల్కెడునది
 రత్న కంకణముల
 రాణఁదెగడు।

గీ. ఎన్నడునుజూచి యెఱుంగని
 యెట్టినగయుఁ
 దా నెఱింగిన యదివ్రోలె
 దొన్నిచెప్పు।

రేయి బహు సంకల్ప దా

నిద్రామేళా

యసంగ స్త్రీలలంకార పి

యలు సతంబు॥ 12

స్త్రీ. రక రకంబులుగాఁగ

రపికలు గట్టంగ

నేర్పును మాయము,

నేర్పు మీఱి

చిత్ర చిత్రములుగా

చిగురును గొట్టగా

నేర్పును మాయక్క

నేర్పుమీఱి

పలు విధంబుల పింఛి

వంటలు వ్రడంగ

నేర్పును మాపిన్ని

నేర్పుమీఱి।

సకల పురాణము

లదివి యర్థము జెప్ప

నేర్చుమా చెల్లెలు

నేర్చుమీఱి।

గీ. ననుచు గొప్పలు జెప్పును

దనకొకటియుఁ

జేతగాదని వేఱుగాఁ

జెప్పనేల।

తోడి చెలులను గాంచిన

తోడ నిట్టి

బూటకము లెన్ని యేనియుఁ

బుట్టుచుండు॥

13

శ్రీ. ఏల మాడినవి యీ

యాలు దుంపలటన్న

మంట యెక్కువయ్యాట

మాడఁబోలు।

ఉడక లే దేమి యీ

యల్లిపాయలటన్న

సెగతక్కువగుటచే

నిగుర లేదు।

కాటుపూయిన దేమి

కందిసప్పన్నను

ముదుర వేగిన కాటు

బోకయున్నె

వటికి చిమిడి పో

యిన దన్నమన్నను

కలగలుపుల వార్పు

దెనియ నగునె

గీ. అనుచుఁ దన యసమర్థత

పెనిమిటికిని

దెలియదని సర్ది బొంకుచు

దిన దినంబు

చెప్పచుండు వాయించుట

చేతగాక।

మద్దెలయయోటుది యటన్న

మాటపోలెక్క॥ 14

సీ కలిగిన దానితోఁ

గడుసంతనముఁ జేసిది

సంసారిమున శ్రద్ధ

సలువసలయుఁ

ఏసమయంబున

నేని దప్పును గప్పి

పతితో నబద్ధంబు

నలుక గాదు।

పరులమనంబు నొ

వ్యంగ నే చిక్కున
నైనను బరుషోక్తు
లాడ రాదు.

పని లేక పలుమారు

పరులయిండ్లకుఁబోయి
యింటిగుట్టును వచి
యింపరాదు.

గీ. తరుచు నవ్వంగరాదుకోర్కె

ధము వహించి
మెలంగరా దొరులేమన్న
గంగరాదు.

కొత్తకోడలు.

తొలగరాదు ధైర్యము విఁ
త్తులు గలిగినఁ
కొత్తకోడల యివియన
దుఃఖము లరయు॥ 1!

నీ కొత్తకోడలనీవు
గుణవంతురాలవై
బంధుజాలమునఁ బే
ర్పడుటయొప్పు!
కొత్తకోడలనీవు
గుణవంతురాలవై
హితసరమున వాసి
కెక్కివలయు!

క్రొత్తకోడల నీవు

గుణవంతురాలవై

యిరుగు పొరుగులందు

హెచ్చుగనుము.

క్రొత్తకోడల నీవు

గుణవంతురాలవై

దైవచింతన మదిఁ

దప్పరాదు.

గీ. మగని దైవంబుగా నెంచి

మనఁగనగును.

భతఁ యాజ్ఞను దప్పక

బ్రదుకనొప్పు.

కొత్తకోడలు.

33

పెనిమిటి మనంబుఁ గనిమెలఁ

గిన శుభంబు!

కొత్తకోడల ! యినినుంచి

గుణములరయ॥ 16

సంపూర్ణము.

లక్ష్మీ.

సరస్వతి.

గీ. అంః నామణులార! మీయతగుఱ బేమఁ
జూపుమహాస్వేదశ్యాణశుభగుణాది
లక్షణంబులనొసఁగియాలక్ష్మీమిమ్ముఁ
బాలనమునేయుగాకయుర్వరసతంబు

గీ. సుందరీమణులార! మీయందుఁ బ్రేమ
జూపుమహాసర్వవిద్యావికుదృష్టదయ
నోభితలఁజేసియానాణిపార్శ్విభవమున
మిమ్ము గాశితమీధూతలమ్మనందు

13 నీతివాక్యార్థము.	0-4-0
14 కపిగోవు.	0-4-0
15 పరమానందచరిత్ర.	0-4-0
16 ఘోషానీ అజాయబ్.	0-8-0
17 అమీరేహంజా.	0-8-0
18 రఘురాజు.	0-4-0
19 సూర్యకళకము.	0-1-0
20 శ్రీకృష్ణకోడలు.	0-0-8
21 మేనకము.	0-0-8
22 వ్యాసచారము.	0-1-0
23 అంజనేయదండికము.	0-1-0
24 వాల్మీకిచరిత్ర మహారాజుకథ.	0-4-0
25 జహాంగీరచరిత్ర.	0-8-0
26 తిక్కలంకరయ్య.	0-0-8
27 చుట్ట పొడుము సంవాదము.	0-0-8
28 దొంగరంగదం.	0-0-8

29 స్వాత్మ్య (జటు)	0-1-6
30 రాజీవంయుక్త.	0-8-0
31 తారకామవస్కు రాజరత్నాగము	0-8-0
32 వేంకటేశ్వరతతతము.	0-8-0
33 అభూగోపనితకృతి	
అభూగవము.	0-1-0
34 భూమితట పరిమాసము.	0-1-0
35 బానితృ కథాపరిగ్రహము	0-2-0

మరా—0.4-0 అను తక్కువ వీ.పీ.
పం. దేవు.

జయవాహ—

మేనేబగు, కవినాథవిలాసము,

వీరూరు, కృష్ణాజిల్లా,

అది వ్రాసికొనబడెను.

